

dobra. Ali oče so bili stanovitni. Ker sam pečeš, napeci zase, zame bodo mati. Če pa nočeš tako, leži rajše in ne motaj se krog matere, kedar bodo pekli. Torej kako bo? Ali boš lepo mirno ležal in bova jedla oba materine potice, ali pa vstaneš in pečeš sam zase?

Niko si je izbral posteljico in materine potice. In prav ima. Kaj bi se otrok vtikal v to, česar ne vé in ne zna!

F. S. Finžgar.

Lep vzgled.

*C*esta prazna že postaja,
Lega k zemlji mrak in hlad,
Cesar Franc se še sprehaja,
Častnik mu druguje mlad.

Reven se pogreb približa,
Krstó nesejo možje,
Ni pogrebcev in ni križa,
Še zvonovi vsi molče.

Častniku de milo cesar
»Glej, tu reveža nesó,
Spremiva ga na gomilo.
Ker ž njim drugi ne gredó.

Jaz sem vsem podložnim oče,
I prosjak otrok je moj,
Kdor me spošтовati hoče,
Za sprevedom tem z menoj.«

Kdor pogrebce zdaj zagleda,
Sam v spreved se uvrsti,
Boli, ko vsakoršna beseda
Ta cesarjev vzgled uči.

In na grobu še pomoli
Cesar Franc za reveža,
Z njim pogrebci vsi okoli
Molijo iz srca dna.

—ra.

Očetov korobač in materina kuhalnica.

*G*aneza Tepenčiča stariši so imeli svojo hišo. Tudi nekoliko polja so obdelovali, nekaj svojega, nekaj drugih. Vendar poljski pridelki jim niso toliko nesli, da bi samo ob njih živeli. Imel je oče pol ure od doma svoj kamnolom, kamor je hodil kamen kopat in klesat. Ni bil kamnosek prve vrste, tudi kamnolom njegov ni bil posebno izvrsten, a dela je imel vedno dovolj. Saj ni bilo skoro kamenitih vrat ali oken, da bi jih on ali njegov oče ne bil napravil. Tam na pokopališču pa je kar mrgolelo spomenikov njegove roke.

Kadar je bilo po zimi, tedaj še-le se je moglo do dobrega vedeti in videti, koliko glav šteje kamnosekova